

การจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่จังหวัดพังงา

Household Accounting Practices of people in Koh Yao Yai,

Phang Nga Province.

สายสมร สังข์เมฆ

อาจารย์ประจำ สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯ ภูเก็ต

โทร. 089-1032339 อีเมล: aj.saisamorn01@gmail.com

Saisamorn Sungmake

Lecturer, Department of Accountancy, Faculty of Accountancy

Rajapruk University, Phuket Center

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา และเพื่อเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษาและรายได้รวมของครัวเรือน เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่จังหวัดพังงา กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 ครัวเรือน ใช้การสุ่มที่มีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-45 ปี จบ การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา อาชีพเกษตรกร มีรายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-6 คน การจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนใน ชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านการส่งเสริมจาก หน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน ด้านบุคคล และด้านสภาพ เศรษฐกิจของครัวเรือน จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้รวมของ ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนไม่ส่งผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

คำสำคัญ: ครัวเรือน การจัดทำบัญชีครัวเรือน

Abstract

The main purpose of this research was to study the factors effecting the household account of People Households of the Community Koh Yao Yai, Phang Nga Province. The hypotheses of this research were education level and the average household monthly income which were variable and affected to the household accounts of people household in the community Koh Yao Yai, Phang Nga Province differently. The researcher determined the sample size by following the Taro Yamane's principle the sample consisted of 136 households by sampling method is non probability sampling. The material for collecting the data was questionnaire and the data statistics analysis. The data was analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The researcher examined the differences by t-test and One-way ANOVA.

The results revealed that most of the respondents were female, aged 41-45 years, and graduated in primary school. Most of them were agriculture, the average household monthly income approximately of 20,001 --30,000 baht and members of household number 3 - 6 people. The factors were highly effective to the household account of People Household of the Community Koh Yao Yai, Phang Nga Province were the government support, the support from education in the community, personal and the household economic. The results from hypotheses experiment of this research were the difference of education level and the average household monthly income not much affected to the difference of the household account of People household in the community Koh Yao Yai, Phang Nga Province.

keywords: household, household accounting

บทนำ

ด้วยสภาพของสังคมไทยที่เต็มไปด้วยกระแสของวัตถุนิยมหล่อหลอมให้คนไทยส่วนใหญ่มีอุปนิสัยการใช้ชีวิตที่ยึดติดกับความสะดวกสบายตามสมัยนิยม โดยขาดสติและความพอดี ดำเนินชีวิตด้วยวิถีที่ไม่เหมาะสม อันนำมาซึ่งการขาดความสมดุลของชีวิตมีหนี้สินล้นพ้น ทรัพย์สินที่มีอยู่ก็มาจากการก่อหนี้มิใช่จากทุนของตัวเอง มีรายจ่ายมากกว่ารายรับอันเกิดจากพฤติกรรมการใช้จ่ายเกินตัว ส่งผลให้ผู้คนในสังคมยุคปัจจุบันมีคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำ แต่ในขณะเดียวกัน ณ ชุมชนเกาะยาวใหญ่

จังหวัดพังงา ชาวบ้านที่ชุมชนแห่งนี้เรียกขานตัวเองว่าคนเกาะยาวใหญ่ ด้วยสภาพภูมิประเทศเป็นเกาะกลางทะเลฝั่งอันดามันทางภาคใต้ฝั่งตะวันตก คนเกาะยาวใหญ่จึงชอบที่จะช่วยเหลือตัวเองในการดำเนินชีวิตเพราะมีความยากลำบากในการเดินทางสู่แผ่นดินใหญ่ บนเกาะยาวใหญ่จึงมีการทำนาทำสวน ทำการเพาะปลูกเพื่อการบริโภคสำหรับคนเกาะยาวใหญ่ อีกทั้งยังมีท้องทะเลที่อุดมสมบูรณ์ ผู้คนที่นิยมบริโภคผลผลิตจากท้องทะเลหากเหลือจากการบริโภคในครัวเรือน ก็แบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ได้มีโอกาสเดินทางมาสัมผัสวิถีของคนเกาะยาวใหญ่เกิดความประทับใจในน้ำใจ ไม่ตรีจิต เกาะยาวใหญ่จึงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในนามของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่สำคัญของประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา, 2557)

ประชากรท้องถิ่นของเกาะยาวใหญ่อายุละ 99 เป็นชาวมุสลิม ยึดคำสอนของศาสนาอิสลามเป็นหลักในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องและส่งเสริมหลักแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วิถีชีวิตแบบพอเพียงของผู้คนที่เกาะยาวใหญ่ยึดหลักการ รู้จักพอประมาณในการดำเนินชีวิต ลดสิ่งที่ไม่จำเป็นและฟุ่มเฟือย ลดอบายมุข ทำให้คนเกาะยาวใหญ่ส่วนใหญ่พึ่งพาตนเองได้ (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา, 2557) อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยได้พูดคุยกับผู้นำชุมชนและชาวบ้านก็พบว่า ประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ยังไม่มีการจัดบันทึกบัญชีครัวเรือนกันอย่างจริงจัง ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในแนวทางปฏิบัติตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงอันเป็นรากฐานเดิมของชุมชนเกาะยาวใหญ่ให้ดำรงคงอยู่ผ่านสภาพเศรษฐกิจของโลกที่ตกต่ำ ผ่านปัญหาความยากจนที่กระจายตัวอย่างกว้างขวางสู่สังคมปัจจุบัน จึงควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้คนเกาะยาวใหญ่ได้มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน อันเป็นเครื่องมือสำคัญสู่วิถีแห่งความพอเพียง ซึ่งหากผู้ปฏิบัติรู้จักประมาณตนแล้วก็ควรต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ โดยการจดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของครอบครัวอย่างถูกต้อง เพื่อจัดทำเป็นบัญชีครัวเรือนข้อมูลที่ได้ทำให้ทราบที่มาที่ไปของการใช้เงินสามารถหาวิธีการเพิ่มรายรับลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เพื่อให้เกิดความพอดีสมดุลหากมีส่วนที่เหลือก็สามารถเก็บออมไว้ใช้ในอนาคตเมื่อยามจำเป็นก่อให้เกิดเป็นความมั่นคงในชีวิตนำไปสู่วิถีชีวิตที่ดีเข้มแข็งได้อย่างยั่งยืน (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2552)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่จังหวัดพังงา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคล

วิธีการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนแตกต่างกัน จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคล แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้ นภาพร ลิขิตวงศ์ขจร (2550: 3) กล่าวถึงการจัดทำบัญชีครัวเรือนว่าเป็นการแสดงหรือบันทึกจำนวนเงินรับ-จ่าย ประจำวันของครัวเรือน พัฒนาไปสู่ การจัดทำแผนการเงิน – การออม หรือธนาคารชุมชน แผนวิสาหกิจชุมชน แผนการตลาด หลังจากนั้นชุมชนจึงนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีประโยชน์คือ ทำให้ทราบรายรับ รายจ่าย และหนี้สินของครัวเรือนทำให้ทราบว่าจำนวนเงินคงเหลือของครัวเรือนเท่าใดในแต่ละวัน และนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการเงิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2548: 2) การจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นเครื่องมือสำคัญ อันนำไปสู่การบริหารจัดการทางการเงินและการออมของครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือรับรู้รายได้ รู้รายจ่าย รู้กำไร รู้ขาดทุน รู้ถึงการใช้จ่ายอย่างไรก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสรุปว่าแนวทางแก้ปัญหาคความยากจนและหนี้สินเกษตรกร ควรจัดให้มีเงินกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านโดยวิธีการออมทรัพย์ร่วมกัน เพื่อสาธิตการบริหารจัดการเงินและการบัญชีแก่ชาวบ้าน นอกจากนั้น ยังมีผลงานวิจัย ได้แก่ ไชยา ทองด้อย (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกรในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกรในด้านการเพิ่มศักยภาพ ด้านการปฏิรูปการศึกษา ด้านการสร้างปัญญา และด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน จำแนกตาม อายุ การศึกษา รายได้ และขนาดของครอบครัว พบว่า ไม่แตกต่างกัน วาริพิน มงคลสมัย (2552) ศึกษาการจัดการความรู้ทางบัญชีตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า การจัดทำบัญชีครัวเรือนทำให้ชุมชนลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและมีเงินออมมากขึ้น แต่ชุมชนส่วนใหญ่ไม่ได้บันทึกบัญชีครัวเรือนเพราะขาดความเข้าใจในการทำบัญชีครัวเรือน

ศิริประภา ศรีวิโรจน์ (2552) ศึกษาสภาพปัญหาและการติดตามประเมินผลโครงการจัดทำบัญชีครัวเรือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในการจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นอย่างดีอีกทั้งยังเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำบัญชีครัวเรือน และปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน คือ ปัจจัยด้านความร่วมมือของสมาชิกในครอบครัว สิ่งที่ที่น่าสนใจคือ ข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวได้รับการอบรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือในการทำบัญชีครัวเรือน

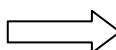
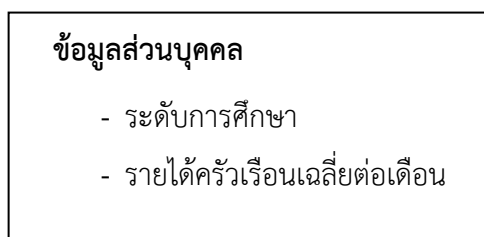
สุนีย์ ตฤณขจี และ นิยะดา วิเศษบริสุทธิ์ (2551) ศึกษาการรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชน คือ ปัจจัยด้านการจัดการทางการเงิน และปัจจัยด้านครอบครัว รองลงมาเป็นปัจจัยด้านชุมชนและจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย

ที่ทำให้ตัดสินใจจัดทำบัญชีครัวเรือนทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ตาม เพศ และรายได้รวมต่อเดือนของครัวเรือน แต่แตกต่างกันตามอายุ อาชีพและระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ทั้งนี้ กรอบแนวคิดการวิจัย ได้แก่

ตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ

การจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนใน

ชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

- ด้านบุคคล
- ด้านสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน
- ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน
- ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำนวน 193 ครัวเรือน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973 :26 อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 10) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 ครัวเรือน ใช้การสุ่มแบบง่ายที่มีความน่าจะเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) คำถามเกี่ยวกับข้อมูลการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา และ3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Opened Form) มีการหาคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา การบัญชี และด้านวิจัย จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงของข้อคำถามเพื่อให้มั่นใจว่าได้วัดในสิ่งที่ต้องการวัด ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ในแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.50-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนในชุมชนเกาะยาว จังหวัดพังงาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach, 1974: 161 อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 137) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .858

สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้วย การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.3 มีอายุอยู่ในช่วง อายุ 41-45 ปี ร้อยละ 39 มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 38.9 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 52 มีรายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-30,000 บาท ร้อยละ 50 และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-6 คน ร้อยละ 60.3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา

การจัดทำบัญชีครัวเรือน ของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความ ความคิดเห็น
1. ด้านบุคคล	3.83	0.34	มาก
2. ด้านสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน	3.74	0.39	มาก
3. ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน	3.87	0.43	มาก
4. ด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ	3.92	0.35	มาก
รวม	3.84	0.29	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน ด้านบุคคล และด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา

การจัดทำบัญชีครัวเรือน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
1. ด้านบุคคล	Between Groups	.039	4	.010	1.200	.314
	Within Groups	1.065	131	.008		
	Total	1.104	135			
2. ด้านสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน	Between Groups	.210	4	.052	.684	.605
	Within Groups	10.058	131	.077		
	Total	10.268	135			
3. ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน	Between Groups	.202	4	.070	1.534	.196
	Within Groups	6.009	131	.046		
	Total	6.291	135			
4. ด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ	Between Groups	.300	4	.075	1.635	.169
	Within Groups	6.007	131	.046		
	Total	6.307	135			

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (sig = .169) จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า ระดับการศึกษาของประชาชน ในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ไม่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ที่มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีการจัดทำบัญชีครัวเรือนต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตามรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

การจัดทำบัญชีครัวเรือน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
1. ด้านบุคคล	Between Groups	.046	3	.015	1.893	.134
	Within Groups	1.059	132	.008		
	Total	1.104	135			
2. ด้านสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน	Between Groups	.223	3	.074	1.617	.188
	Within Groups	6.068	132	.046		
	Total	6.291	135			
3. ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชน	Between Groups	.541	3	.180	2.448	.067
	Within Groups	9.727	132	.074		
	Total	10.268	135			
4. ด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ	Between Groups	.287	3	.096	.290	.832
	Within Groups	43.471	132	.329		
	Total	43.758	135			

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา จำแนกตามรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ($\text{sig}=.832$) จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนของประชาชน ในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ไม่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาการจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา มีประเด็นที่น่าสนใจคือ การจัดทำบัญชีครัวเรือนของประชาชนในชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยา ทองด้อย (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนจำแนกตาม อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ และขนาดของครอบครัว พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา ได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจคือ หน่วยงานภาครัฐควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรส่วนท้องถิ่นสนับสนุนถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนในรูปแบบที่ไม่ยุ่งยากสอดคล้องกับบริบทของชุมชน โดยวิทยากรต้องเข้าถึงประชาชนและติดตามเอาใจใส่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริประภา ศรีวิโรจน์ (2542) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและการติดตามประเมินผลโครงการจัดทำบัญชีครัวเรือนพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำบัญชีครัวเรือนและมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมสมาชิกในครอบครัวเพื่อให้เกิดความเข้าใจและร่วมมือในการจัดทำบัญชีครัวเรือน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะประชาชนเริ่มตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชีครัวเรือนอันเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวางแผนการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยปัญหาภาวะหนี้สินล้นพ้นตัวอันเกิดจากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ที่ขาดความระมัดระวัง ประกอบกับกระแสนิยมที่มอมเมาให้ผู้คนในสังคมที่ขาดการยั้งคิดหลงไปติดกับดักทางวัตถุนิยมนั้น สุดท้ายแล้วก็นำมาซึ่งปัญหามากมายที่ยากจะเยียวยาอันเป็นปัญหาระดับประเทศไปแล้ว ประชาชนในชุมชนเกาะยาวใหญ่ซึ่งมีแนวทางวิถีชีวิตตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงอันเป็นพื้นฐานความเป็นอยู่เดิมของผู้คนในชุมชนแห่งนี้พร้อมที่จะเปิดรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือนอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้มีความสุขตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงให้คงอยู่ในสังคมไทยอีกทั้งยังต้องการให้มีการปลูกฝังสู่ลูกหลานเยาวชน รุ่นใหม่ ด้วยผลการวิจัยปรากฏอย่างชัดเจนว่าประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญต่อปัจจัยการจัดทำบัญชีครัวเรือนในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งด้านบุคคล ด้านสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน ด้านการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในชุมชนและด้านการสนับสนุนจากภาครัฐแต่ทั้งนี้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรกระทำด้วยความตั้งใจจริงอย่างต่อเนื่องเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วสังคมไทยก็จะมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐสถาบันการศึกษาและองค์กรส่วนท้องถิ่นทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรประสานร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ รณรงค์ส่งเสริมสนับสนุน ถ่ายทอดองค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนสู่ชุมชนและติดตามดูแลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2. สถาบันการศึกษาควรแสดงบทบาทสำคัญในการปลูกฝังเยาวชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนอันนำไปสู่ความร่วมมือในการจัดทำบัญชีครัวเรือนของแต่ละครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรศึกษาเทคนิควิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนแก่ชุมชนเพื่อให้่ายในการปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดการจัดทำบัญชีอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา. (2556). ข้อมูลทั่วไปของชุมชนเกาะยาว.

ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2558, จาก <http://www.tourismthailand.org/phangnga>

ไชยา ทองด้อย. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกรในเขตจังหวัด

เพชรบูรณ์. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.spu.ac.th/account/fil.pdf>.

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2548). คำชี้แจงและวิธีปฏิบัติโครงการครอบครัว

เกษตรกรไทยร่วมใจ ทำบัญชีครัวเรือน. กรุงเทพมหานคร: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

นภาพร ลิขิตวงศ์ขจร. (2550). บัญชีครัวเรือนเครื่องมือสู่เศรษฐกิจพอเพียง. ค้นเมื่อ 8 มกราคม

2558, จาก http://www.opsmoac.go.th/download/article_2010062116956.dom

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2552). บัญชีครัวเรือน. ค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2557, จาก

http://www.ms.pbru.ac.th/homeaccounting/homeaccounting_book_all.pdf.

ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

วาริพัฒน์ มงคลสมัย. (2552). การจัดการความรู้ทางบัญชีตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง.

ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2558, จาก <http://www.management.cmru.ac.th/mis56/>

[profile.php?person_id18](http://www.management.cmru.ac.th/mis56/profile.php?person_id18)

ศิริประภา ศรีวิโรจน์. (2552). สภาพปัญหาและการติดตามโครงการจัดทำบัญชีครัวเรือน. ค้นเมื่อ

18 ธันวาคม 2557, จาก http://www.bus.eau.ac.th/docs/article_04.pdf

สำนักพัฒนาชุมชนอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา. (2558). ข้อมูลทั่วไปอำเภอเกาะยาว.

ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2558, จาก <http://www.koyao.cdd.go.th/main/pawat.html>

สุนีย์ ตฤณขจี และ นิยดา วิเศษบริสุทธ์. (2551). การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดทำ

บัญชีครัวเรือนของประชาชนในอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

มหาวิทยาลัยหอการค้า

Likert, R. (1932) "A technique for the measurement of attitudes." *Archives of Psychology* 140: 1-55.